

En dramatisk flytt

Det är inte alltid lätt av vara hästägare utan eget stall – särskilt inte om man har flera hästar. Drömmen om den egna gården finns där.

Lyckas man då få tag på både hus och stallplatser att hyra på en och samma gård är man lyckligt lottad, i alla fall om det är i Stockholmsregionen. Men det blir inte alltid den Bullerby man tänkt sig. Följetongen om Aszár, Kalahari och Khloé fortsätter.

Av: CAROLINE ROGBY

Khloé, Kalahari och Aszár – våra egna, tyvärr alltför magra hästar en sensommarkväll i mitten av juli -04.

Vad tiden går och nu är vi här med fyra hästar! Aszár som vi köpte från Danmark i april 2001, Kalahari vi köpte i september samma år med sin hovbensfraktur och som krävde sin speciella omvårdnad. Det var en tid då jag kom henne nära och där är vi fortfarande idag. Vi har ett speciellt förhållande! Aszár och husse har alltid stått varandra nära. Jag finns också där och jag älskar min kille och är tillsammans med honom dagligen. "Radarparet" som vi kallar dem för är helt fantastiska och vi älskar dem verkligen.

Vi gjorde sedan den spännande resan till Tyskland där Kalahari fick möta Bahadur och hennes "kärleksresa" resulterade i Khloé som är helt fantastisk men var så sjuk under nästan hela 2004 att vi var rädda att förlora henne. Vi vakade många gånger och hela året var en följetong på veterinär och mediciner. Vid ett tillfälle var vi rädda att hon inte skulle överleva natten. Hon var så tunn och det såg ut som om hennes hals inte skulle bära hennes huvud.

Jag var rädd att hon skulle sluta växa, och hon växte inte mycket. Vi hade henne tillsammans med Aszár och Kalahari från hösten och in på år 2005 och det gjorde henne gott. Nu har vi också lille Cochran, en helt underbar liten kille.

"Bullerbyn" eller ...

Vi trodde vi hade ett helt fantastiskt boende för oss och våra hästar och trodde vi kommit till "Bullerbyn". Bostad och stall på en gård där vi kunde hålla våra hästar med träningsmöjligheter! Allt verkade så idylliskt. Vem drömmer inte om det som ej har en egen gård?

Tiden blev i själva verket en fruktansvärd mardröm där vansinnet lurade bakom hörnet varje dag. I själva verket hamnade vi mitt upp i något "sektliknande". Visst var det en stor gård med angränsande hus där alla var hästägare men alla som tycktes vara involverade verkade vara utan eget tycke, samvete eller kunna ta egna beslut för sina hästar.

Den första tiden var mycket bra och vi väldigt nöjda och lyckliga över vår nya boendemiljö med våra hästar i eget "krypin".

Så småningom började vi bli vittnen till ohyggliga händelser och saker som rörde gårdens hästar. De varierar mellan 40-60 st beroende på hur många stackars irländska importter och andra saluhästar som passerar gårdens grymma metoder och svält! De trodde de invaggat oss och att vi accepterade att se på detta fullständigt sjuka hanterande och ljuga för deras räkning samt hålla dem om ryggen! Bland annat då försäkringsmän kom!

När utlovat hästbete ej införlivades det första året till våra hästar började vi ifrågasätta. Både Aszár, Kalahari och Khloé började magra. Han hade då innan vi flyttat dit visat på sina stora ägor och sina fina beten. Det visade sig att på dessa slår han hö för att sälja. Gärna två gånger! De andra går på s.k. sjöbeten! De får hålla till i vassen och lite mark där det inte finns mycket att äta. Vi påpekade det flera gånger men det blev ingen bättring. Khloé gick då med gårdens unghästar på ett lika dåligt eller värre bete.

Under den senare delen av säsongen börjar vi stödfodra dem. Speciellt Khloé. När ingen bättring sker tar vi hem dem till vinterhagen redan i juli. Vi köper hem hö och ger dem Kraftf. De är magra och Khloé redan mycket sjuk tyvärr. Även Aszár och Kalahari har nu råkat ut för diverse åkommor och är ej helt i gott skick.

Allt hade verkat så bra och vi hade något slags kontrakt där Kalahari skulle betäckas med gårdens hingst. Hon betäcks i juni första gången, vilket inte tar sig och hon betäcks om i augusti. Mannen som äger det stora ridcentret försökte "ringa" in oss.

Kalahari betäcks och mannen försöker få mer kontroll över oss. När Anders ska iväg ut på egna jobb står han i vägen och låter honom inte lämna gården. Jag är nästan fånge i

vårt hus och ständigt livrädd för att han ska skada mig. Han hotar med att avhysa oss på stående fot om vi inte gör som han säger. Det var knappt att Anders kunde åka iväg till sin mors dödsbädd!

Han kommer i tid- och otid närhelst på dygnet, ofta redigt berusad. Vi vågar ej längre ha lampor tända på kvällen för att slippa de otrevliga besöken då han alltid hade jobb till Anders som nu måste fodra gårdens alla hästar varje kväll samt se till att de har vatten varje morgon, därtill harva ridhus, laga stängsel, fånga hästar på rymmen, laga traktorer och miljoner andra arbetsuppgifter.

Vi hade nu nästan blivit helt livegna men passar ändå på att stödfodra gårdens magra och eländiga hästar när de inte såg. Vi stod ju ändå för fodringen av dem på kvällarna!

Planering av flykt

Efter att ha blivit vittnen till så mycket grymt och vi måste krypa på knäna i mörkret hemma av rädsla börjar vi planera för vår flykt eller att rädda våra hästar. Vi är nu rädda att han kan göra våra hästar något illa om vi sätter emot något. Vi har nu förstått att han är kapabel till vad som helst.

Under den här tiden kommer också ofta två av hans barn till oss och vill ha hjälp. Vi är inte klara med den biten än och diskuterar hur vi kan gå vidare till eventuellt BRIS. Det vi sett lämnar ingen oberörd. Varken av barn eller hästar! Tyvärr tycks han ha ett inflytande i kommunen och kanske inte alltför lätt att komma åt.

Vi upptäcker också att alla i "sekten" inte alls är hjärntvättade, bara fruktansvärt rädda att han kan göra något. "Om jag säger något, kanske han bränner ner mitt hus"! Andra agerade som spioner?

Khloé räddas först

I början på juni 2005 får vi unghästbete till Khloé i vårt "gamla stall". I förevändning om att Khloé "behövs" som sällskap till ett årssto där och ska flyttas tillfälligt, flyttar vi henne och det är OK från gården eller sekten

som håller fullständig kontroll.

Aszár och Kalahari får inget bete eller någon hage att gå i. Hyresvärden tycker att Kalahari ska bo inne i box och föla fastän det är juni. Aszár går i en vinterhage. Kalaharis är ännu sämre.

Aszár går med en valack och Kalahari håller en av gårdens galoppörer sällskap i 11:e månaden? Hagen var inte stor och väldigt backig. De tyckte hon skulle ha sitt föl där? Hon jagas dessutom av "Sorken" och slår upp ett ben. Innan dess var vi lovade att Kalahari skulle få gå med gårdens ston som väntade föl. Vi är ändå väldigt nöjda med att Khloé är i hamn och undrar hur vi ska göra med de andra?

Khloé behövde så väl få ett bra bete och komma igen efter alla tråkigheter. Känslan var enorm att släppa ut henne på ett gott och bra unghästbete.

Vi är nu beredda att flytta in i en husvagn eller vad som helst bara vi kommer därifrån. Vi får tips om ett hus som är till uthyrning och tar kontakt med ägarna. Vi träffar dem och åker samma dag hem med kontrakt och nycklar! Samma kväll börjar vi packa ner vårt hus, men i smyg. Vi vågar inte annat. Varje natt kör vi packning och det går i skytteltrafik. Under ett par veckor sov vi ingenting.

Midsommarafton 2005 är dagen då det måste ske. Anders har jobbat så mycket till gården och knappt sovit att jag är rädd för hans hälsa. Vi har talat med "vårt tidigare" stall och får göra en sommarhage till Aszár och Kalahari. De kan inte lova vidare stallplats då det är fullt, men jag är nöjd bara vi kan flytta på dem så fort som möjligt. Aszár rids ner men Kalahari är ganska tagen av värmen med bara två veckor kvar till fölning. Vi beslutar att hon måste transporteras. Inte helt lätt med vakande ögon på sig! Vi hade ju också bohag kvar i vårt hus men får hjälp med de sista tunga sakerna på en lastbil av "stora starka karlar" från vårt gamla stall.

Aszár och Kalahari

Utan vidare löfte om stallplats till

hösten hade vi så också "räddat" Aszár och Kalahari. Det var med både rädsla och stor befrielse vi lämnade gården. Våra kära hästar går så äntligen på härligt sommarbete. Kalahari får Cochran när Aszár är med. Hon skrek och blev orolig när vi försökte ta honom ur hagen. När hon väl fått Cochran ville hon helst vara ifred, vilket nog var lite svårare för Aszár.

Till Kalahari får vi en box till vintern men Aszár får gå på lösdrift med unghästarna, vilket han tycker ganska mycket om och vi är bara så tacksamma att vi kan vara kvar i stallen. Den 1:a januari 2006 får vi även en box till honom. Det var en oerhörd känsla att även kunna ställa in honom!

Vårt gamla stall hos Mariana och "lillAnders" har betytt mycket för oss och de har gjort allt för att hjälpa oss! Det var "lillAnders" som kom med lastbilen och hämtade våra sista möbler. Underbara människor och vi trivs så bra hos dem. Våra hästar har det bra och är nu mycket välmående.

Visar en av de stackars määrrarna som gömdes i ladan – tre veckor innan fölning.

Våra vittnesmål

Det vi har fått vara vittnen till önskar jag ingen, när det är så svårt att agera. Ridcentret är stort, förmodligen en av de största inom Ekerö kommun.

I efterskott vet vi att utomstående har försökt agera men de har fått "insiderinformation" från polisen, då han tycks ha sina tentakler där också! De har hunnit flytta hästar och åtgärda annat. Även helikopter har gått över ägorna för att se bristfälligheter, men de har alltid haft "förhandstips" och agerat innan. Han är inte lätt att komma åt!

Vi vet vad vi har varit vittnen till. Magra, utsvultna hästar. Hästar som gömmts i en lada med kolik och andra skador. En häst drog sina sista sockar inför mig. Låg med en huvudskada en hel dag och jag påpekade flera gånger att de måste ringa veterinär. Hästen led stort och orkade ej till slut. Det var hemskt att inte kunna göra något, mer än att se den dra sitt sista andetag. Mot slutet var den helt borta, andades bara tungt. Sedan var den borta.

Andra har haft svår kolik och ligger med benen rakt upp i luften och flämtar och visar ögonvitena av smärta. Det har inte heller fått dem att agera trots att jag försökt förmå dem att ringa efter veterinär.

Deras irländska importörer har stängt in i ladan. Upp till 15 st på liten yta där de starkare slåss för det lilla hö de får och en enda vattenkopp på ena kortsidan. De har slagits i den mörka ladan och ej fått se dagsljus på månader. Vi stödfodrade också dem så gott vi kunde!

Gårdens ston, föl och unghästar får aldrig gå in i något stall, skydd eller liknande. De går ute året om i ur och skur. Ingen av dem har någonsin en plats att lägga sig på för att vila eller ens få lite vindskydd. Det var det helikoptern skulle inspektera från polisen, men de hann flytta hästarna.

Våra hästar

Nu när vi är i hamn har jag egentligen så mycket mer att berätta om våra hästar men tror att det får bli en egen ny historia, för det finns mer att säga!

Känner att jag snart vill återkomma för det finns även dramatik i kanske en följetong. Aszár ”vurpar” med huvudet i en sten och får pannbenet intryckt. Kalahari blir huggormsbiten och mycket dålig med problem med muskler och leder som följd. Khloé nära korsförslamning av medryttares oförstånd. På grund av detta kunde vi inte visa henne på unghästpremieringen. En besvikelse då vi tränat henne mycket inför detta. Cochran är mycket välmående och gjorde mycket bra ifrån sig på visning i Visbohammar.

Just nu mår de alla bra och är våra älskade hästar. Det är något som betyder mycket för oss. Vi älskar dem djupt och de är till stor glädje för oss. Vår önskan nu är att det inte händer något mer. Vill gå vidare utan större utmaningar tillsammans med våra underbara hästar Aszár, Kalahari, Khloé och lille Cochran! □

Cochran (e. holsteinerhingsten King's Crusader u. Kalahari) från visning där han gjorde mycket bra ifrån sig!

Khloé (e. Bahadur u. Kalahari) på enkel löshoppning sommaren -06.

Kalahari (e. Pamino u. Klévia) i god tävlingsform -06 innan huggormsbettet.

Aszár (e. Artaxerxes u. Karina) högst välmående med unghästar vinter -06.